

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ophavsret og lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

(Ændret proces for prøvelse ved Ophavsretslicensnævnet og teknologineutralt forbud mod online pirateri)

§ 1

I lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 20. august 2023, som ændret ved lov nr. 676 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

[...]

X. I § 47 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

Stk. 3. Så længe en klage er indgivet til Ophavsretslicensnævnet i henhold til § 13, § 13 a, stk. 5, § 14, § 16 b, § 17 d, stk. 3, § 18, stk. 1, § 24 a § 29 a, stk. 3, § 30, § 33, § 35, stk. 7, § 48, stk. 1-3, § 51, stk. 2, § 52 a, stk. 8, § 65 a, stk. 3, § 68 og § 75 a, stk. 3, kan sagens parter ikke anlægge sag ved domstolene om de spørgsmål, som klagen omfatter. Er en sag anlagt ved domstolene, og ønsker en af parterne den indbragt for Ophavsretslicensnævnet, hæver retten sagen og sender den til nævnet.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

[...]

§ 2

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 741 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1998/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester, EU-Tidende 1998, nr. L 320, side 54, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/1808/EU af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i

UDKAST

medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, nr. L 303, side 69, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningsdirektivet), EU-Tidende 2002, nr. L 108, side 51, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 337, side 11.«

2. § 91 affattes således:

»§ 91. Det er ikke tilladt at fremstille, importere eller omsætte udstyr, software eller anden teknisk løsning, med det formål at give uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program eller indholdet fra enhver anden indholdstjeneste, hvor adgangen er begrænset af tekniske foranstaltninger eller ordninger. Det er endvidere ikke tilladt at anskaffe, besidde, installere eller anvende udstyr, software eller anden teknisk løsning, med henblik på at opnå uautoriseret adgang som nævnt i 1. pkt. Bestemmelsen gælder både i erhvervsmæssigt øjemed og til privat brug.

Stk. 2. Annoncering eller anden form for reklame for udstyr, software eller anden teknisk løsning, som nævnt i stk. 1, er ikke tilladt.«

3. I § 94, *stk. 1*, ændres »§ 91« til: »§ 91, stk. 1 eller 2«.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning og baggrund
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Beskyttelse mod virkelighedsnære digitalt genererede efterligninger af personlige kendetegn
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Beskyttelse af udøvende kunstnere og artister mod virkelighedsnære digitalt genererede efterligninger
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Præstationsbeskyttelse
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.	Ændret proces for prøvelse ved Ophavsretslicensnævnet
2.4.1	Gældende ret
2.4.2	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.5.	Teknologineutralt forbud mod online pirateri
2.5.1	Gældende ret
2.5.2.	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

3.	Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

[...]

Lovforslaget indeholder endvidere en ændring af reglerne om Ophavsretslicensnævnet, som indebærer, at parterne i en tvist om rimeligheden af vilkår og fastsættelse af vederlag i en licensaftale skal anvende Ophavsretslicensnævnet som primært tvistløsningsorgan. Ophavsretslicensnævnets afgørelse vil fortsat kunne indbringes for domstolene, men adgang til domstolsbehandling vil blive betinget af forudgående nævnsbehandling, hvis blot en af parterne ønsker det. Dette adskiller sig fra gældende ret, hvor parterne frit kan vælge imellem nævnet og domstolene til prøvelse af de pågældende forhold allerede fra start, uanset om den ene part ønsker nævnsbehandling først. Dette indebærer en risiko for, at sager om samme forhold behandles ved domstolene henholdsvis Ophavsretslicensnævnet samtidigt. Med lovforslaget undgås dobbeltsager, ligesom det sikres, at sagerne først behandles af nævnet, medmindre begge parter ønsker en retssag. Dette synes fordelagtigt, da Ophavsretslicensnævnet har en særlig indsigt og ekspertise i sager om fastsættelse af vederlagsniveau og andre vilkår i licensaftaler.

Online pirateri, dvs. når brugere via internettet omgår blokering og i stedet tilgår medieindhold ulovligt, herunder uden betaling, er en stigende udfordring for bl.a. rettighedshavere, tv-stationer og producenter. Online pirateri har dermed alvorlige konsekvenser for hele den kreative sektor, idet producenter og distributører af radio- og tv-programmer m.v., som baserer deres virksomhed på indtægter fra transmission og streaming af deres indhold, bliver unddraget herfor. Kunstnere, musikere, skuespillere, forfattere og andre rettighedshavere mister ligeledes vederlag for brugen af deres ophavsretligt beskyttede materiale for deres kreative indsats.

Men online pirateri går også ud over slutbrugerne af medieindholdet. Når indtægterne udebliver, udebliver også investeringer i de kreative produktioner. Og de forbrugere, som betaler for adgang til lovlige streamingtjenester m.v., ender med at betale regningen i det samlede regnestykke.

Der er således et presserende behov for at styrke beskyttelsen mod ulovlig adgang til og streaming af medieindhold. Reglerne er i deres nuværende form ikke anvendelige til at kunne slå ned på eksempelvis ulovlige IPTV-tjenester eller ulovlig brug af VPN-forbindelser, fordi reglerne primært er rettet mod ulovlige dekodere og andet dekodningsudstyr. Tiden er løbet fra piratdekodere og piratkort, og det er derfor nødvendigt at opdatere reglerne, så de kan håndtere nutidens piratvirksomhed. Samtidig skal reglerne

fremtidssikres, så de er anvendelige i et fortsat hastigt udviklende teknisk landskab.

Lovforslaget indeholder på den baggrund et forslag om at ændre § 91 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., så forbuddet mod online pirateri bliver teknologineutralt og derved kan tage højde for den teknologiske udvikling. Det tydeliggøres endvidere, at forbuddet mod online pirateri i overensstemmelse med gældende ret både gælder i erhvervsmæssigt øjemed og til privat brug.

2. Lovforslagets hovedpunkter

[...]

Derudover foreslås en ændret proces i relation til prøvelsen af visse sagstyper ved Ophavsretslicensnævnet samt opdatering af reglerne om forbud mod online pirateri i radio- og fjernsynsloven.

2.4. Ændret proces for prøvelse ved Ophavsretslicensnævnet

2.4.1. Gældende ret

Ophavsretslicensnævnet er reguleret i ophavsretslovens § 47. Ophavsretslicensnævnet afgør tvister på en række udvalgte områder, som er oplistet i § 47, stk. 2. Nævnet består af en formand, som er højesteretsdommer, og to medlemmer, som udpeges af kulturministeren. Ophavsretslicensnævnet kan på baggrund af partsindlæg f.eks. foretage en vurdering af, om en given aftale om brug af rettigheder er rimelig. Nævnet kan i den forbindelse fastsætte vilkårene, herunder vederlagets størrelse.

Nævnets kompetenceområder er i tidens løb blev udvidet. Ud over at behandle tvister om vederlagsfastsættelse i tvangs- og aftaletalelicensaftaler, kan nævnet tage stilling til visse spørgsmål vedrørende tekst- og dataminering (§ 11 c, stk. 3), brugerens oplysningsforpligtelse (§ 52 b, stk. 4), fjernelse m.v. af indhold fra onlineindholdsdelingstjenester, som brugeren har uploadet (§ 52 c, stk. 6), gennemsigtighedsforpligtelse for erhververe af rettigheder og muligheden for aftalejustering (§55 c, jf. §§ 55 a og 55 b), oplysningsforpligtelse for udbydere af en audiovisuelle informationssamfundstjenester (§ 67 a) og spørgsmål i forhold til tekniske foranstaltninger (§ 75 d).

Ophavsretslicensnævnet (det daværende tvangslicensnævnet) blev nedsat i 1961 som et alternativ til de almindelige domstole. Hensigten med nedsættelsen af nævnet var, at tvister skulle kunne afgøres af en gruppe uvildige og sagkyndige personer på en enklere, hurtigere og billigere måde, end hvis sagen skulle behandles af domstolene. Som det også udtrykkes i bemærkningerne til L 58 Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven, ”er [det]

Kulturministeriets opfattelse, at Ophavsretslicensnævnet udgør et nyttigt, sagkyndigt organ til en hurtig og kvalificeret afgørelse af visse ophavsretlige tvister, som ellers kunne have verseret for domstolene. Nævnet er medvirkende til, at væsentlige dele af det ophavsretlige system fungerer hurtigt og smidigt i praksis”, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A.

Ophavsretslicensnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 47, stk. 2, 2. pkt., men nævnets afgørelser kan indbringes for de almindelige domstole.

Ophavsretsloven indeholder ikke på nuværende tidspunkt regler om, at forudgående prøvelse ved Ophavsretslicensnævnet er en betingelse for, at en sag kan blive behandlet ved domstolene. Det betyder, at parterne i dag ikke er afskåret fra at anlægge en sag ved domstolene, selvom der verserer en sag for nævnet om samme forhold, ligesom parterne ikke er afskåret fra at indgive en klage til Ophavsretslicensnævnet, uanset om der verserer en sag om samme forhold ved domstolene. Dermed kan der opstå samtidige og parallelle sager om samme forhold ved nævnet og domstolene.

Regler om, at nævnsprøvelse er en forudsætning for evt. efterfølgende domstolsprøvelse, findes derimod på andre områder. F.eks. fremgår det af § 15 i lov nr. 52 af 29. april 2015 om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager, at så længe en klagesag verserer for et godkendt privat tvistløsningsorgan eller Nævnenes Hus, kan sagens parter ikke anlægge sag ved domstolene om de spørgsmål, som klagen omfatter. Bestemmelsen fastsætter endvidere, at såfremt en sag er anlagt ved domstolene, og forbrugeren ønsker den indbragt for et godkendt privat tvistløsningsorgan eller Nævnenes Hus, skal retten hæve sagen og sende den til det relevante tvistløsningsorgan eller til Nævnenes Hus, medmindre det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen, eller sagen ikke skønnes egnet til behandling ved tvistløsningsorganet eller Nævnenes Hus. En tilsvarende regel gælder, for så vidt angår sager, der er indbragt for Forbrugerklagenævnet, jf. samme lovs § 30.

Reglerne suppleres af retsplejelovens § 361, som angiver, at såfremt en forbruger anmoder om, at en sag, der kan indbringes for Nævnenes Hus, Forbrugerklagenævnet eller et privat tvistløsningsorgan, der er godkendt af erhvervsministeren, må blive behandlet ved Nævnenes Hus, Forbrugerklagenævnet eller det pågældende godkendte private tvistløsningsorgan, hæver retten sagen og sender den til Nævnenes Hus, Forbrugerklagenævnet eller det pågældende godkendte private tvistløsningsorgan.

2.4.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

Kulturministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt, at Ophavsretslicensnævnet og domstolene kan risikere at skulle behandle hver sine sager om samme forhold på samme tid. Kulturministeriet finder, at muligheden for behandling af sager vedrørende samme spørgsmål om vederlagsfastsættelse på samme tid således ikke længere bør være muligt.

Det er Kulturministeriets vurdering, at sager om vederlagsfastsættelse i første omgang bør behandles af Ophavsretslicensnævnet, hvis blot en af parterne ønsker det, da Ophavsretslicensnævnet er et sagkyndigt nævn med speciel indsigt i og erfaring med spørgsmål om rimeligheden af vilkår og fastsættelse af vederlag i licensaftaler. Af den grund vil det være mest hensigtsmæssigt og bedst stemmende med reglernes formål, at spørgsmål om vederlagsfastsættelse m.v. i første omgang behandles af Ophavsretslicensnævnet.

Kulturministeriet vurderer, at det alene vil være relevant at gøre Ophavsretslicensnævnet til det primære tvistløsningsorgan for så vidt angår de typer af sager, som traditionelt falder inden for nævnets kompetence, og som nævnet har størst erfaring med. Derfor afgrænses forslaget til de oplistede bestemmelser, som omhandler prøvelse af rimeligheden af vilkår i licensaftaler, herunder fastsættelse af vederlaget størrelse m.v.

Andre spørgsmål bør efter Kulturministeriets opfattelse fortsat kunne behandles af domstolene uden mulighed for at stille krav om forudgående nævnsprøvelse. Dette omfatter bl.a. spørgsmål om sikkerhedsforanstaltninger for tekst- og datamining, brugerens oplysningsforpligtelse over for en kollektiv forvaltningsorganisation, fjernelse af brugeruploadet indhold fra onlineindholdsdelingstjenester og visse kontraktmæssige forhold.

For så vidt angår sager om vederlagsfastsættelse er nævnets kendelser historisk set blevet respekteret af sagens parter, og der er kun få eksempler på, at en sag efterfølgende er blevet indbragt for domstolene. Muligheden for at kunne indbringe en afgørelse for domstolene bør dog fastholdes. Forslaget vil dermed ikke ændre på, at hver af parterne kan få en afgørelse fra nævnet prøvet ved domstolene efterfølgende.

Den foreslåede ordning indebærer, at spørgsmål om rimeligheden af vilkår og vederlag i en licensaftale, som er forelagt Ophavsretslicensnævnet efter lovens § 13, § 13 a, stk. 5, § 14, § 16 b, § 17 d, stk. 3, § 18, stk. 1, § 24 a, § 29 a, stk. 3, § 30, § 33, § 35, stk. 7, § 48, stk. 1-3, § 51, stk. 2, § 52 a, stk. 8, § 65 a, stk. 3, § 68 og § 75 a, stk. 3, skal behandles af Ophavsretslicensnævnet, før spørgsmålet kan indbringe for domstolene. Hvis en sådan sag først er anlagt ved domstolene, vil retten skulle hæve sagen og sende den til

Ophavsretslicensnævnet, såfremt en af parterne ønsker det. Det vil imidlertid ikke være obligatorisk at indbringe sagen for nævnet, hvis ingen af parterne ønsker det.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en sag om fx vederlagsfastsættelse ikke vil kunne indbringes for domstolene, hvis spørgsmålet allerede er indbragt for nævnt. Sagen vil heller ikke kunne starte ved domstolene, hvis en af parterne ønsker den behandlet ved nævnet. På den måde gøres domstolsbehandling af spørgsmål om rimeligheden af vederlag og andre vilkår i licensaftaler betinget af forudgående behandling i det specialiserede Ophavsretslicensnævn, medmindre parterne er enige om det modsatte.

For nærmere om ændringen af Ophavsretslicensnævnet henvises til lovforslagets § 1, nr. X, og bemærkningerne hertil.

2.5. Teknologineutralt forbud mod online pirateri

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 91 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., at det ikke er tilladt at fremstille, importere, omsætte, besidde eller ændre dekodere eller andet dekodningsudstyr, hvis formål det er at give uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program. Annoncering eller anden form for reklame for sådant udstyr er ej heller tilladt.

Forbuddet i § 91 vedrører »dekodere eller andet dekodningsudstyr«. Bestemmelsen blev indført i 1997 ved lov nr. 1095 af 29. december 1997, og forbuddet var på indførelsestidspunktet alene rettet mod erhvervsmæssig omsætning m.v. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 1997-98, tillæg A, L 50 som fremsat, side 1249 f, at der skete omsætning af såkaldte »piratdekodere og piratdekoderkort m.v.«. Sådanne piratdekodere og -kort gjorde det muligt uberettiget at omgå kodningen af kodede radio- og tv-udsendelser, f.eks. med det formål at unddrage sig betalingsforpligtelsen over for det radio- eller tv-foretagende, der har udsendt programmet, og som oftest baserer sin virksomhed på indtægter fra salg eller udlejning af dekodere med tilhørende programkort. Det er endvidere forudsat i bemærkningerne, at også andet udstyr, hvis formål det er at give uberettiget adgang til en kodet udsendelse, er omfattet. Af eksempler angav bemærkningerne bl.a. »edb-programmel og lignende, som alene eller evt. sammen med andre anordninger kan anvendes til uautoriseret dekodning eller eftergørelse af autoriserede dekodekort«. Salg af »blanke« dekodekort sammen med oplysninger om, hvorledes et sådant kort kan gøres funktionsdygtigt med henblik på uautoriseret adgang til indholdet af en kodet radio- eller tv-udsendelse, var også omfattet. Derimod måtte omsætning m.v. af

almindeligt satellitmodtageudstyr og lignende ikke anses for at være omfattet af bestemmelsen. Også annoncering og anden form for reklame for piratdekodere og -udstyr var omfattet af lovforslaget.

Ved lov nr. 446 af 31. maj 2000 blev forbuddet udvidet, så forbuddet ikke kun vedrører piratvirksomhed i erhvervsmæssigt øjemed. Henset til, at forbuddet ikke havde virket efter hensigten, blev et forbud mod privat besiddelse m.v. af piratdekodere m.v. indført, så alle led i omsætningskæden er ulovlige. Hensigten med indførelsen af et sådant forbud var desuden en tilsigtet præventiv signalværdi i forhold til de husstande, som måtte overveje at anskaffe piratdekodere m.v.

Efter § 94, stk. 1, straffes en forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 91 med bøde.

Efter § 94, stk. 2, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, såfremt overtrædelsen er begået forsætligt og under skærpende omstændigheder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 299 b. Skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge i tilfælde, hvor udbredelse m.v. sker i erhvervsmæssigt øjemed, i en videre kreds eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende overtrædelser.

Udbredelse af piratdekodere m.v. »i en videre kreds« blev indført som en skærpende omstændighed ved lov nr. 446 af 31. maj 2000, idet Kulturministeriet fandt det rimeligt af hensyn til rettighedshaverne i straffemæssig forstand at sidestille udbredelse af piratdekodere m.v. i en videre kreds med erhvervsmæssig omsætning m.v.

Efter § 94, stk. 3, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. § 93, stk. 3.

2.5.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede løsning

Det er Kulturministeriets opfattelse, at terminologien »dekodere eller andet dekodningsudstyr« i § 91 ikke er tidssvarende. Den teknologiske udvikling har betydet, at ulovlig adgang til betalingsbaseret medieindhold typisk sker gennem digitale tjenester, frem for via fysisk udstyr. Det er således tvivlsomt, om den gældende ordlyd i § 91 eksempelvis kan omfatte de tilfælde, hvor brugere tilgår medieindhold gennem ulovlige streamingtjenester på internettet.

På den baggrund foreslås at ændre terminologien i § 91, så det fremover ikke er tilladt at fremstille, importere eller omsætte udstyr, software eller anden teknisk løsning, med det formål at give uautoriseret adgang til

UDKAST

indholdet af et kodet radio- eller tv-program eller indholdet fra enhver anden indholdstjeneste, hvor adgangen er begrænset af tekniske foranstaltninger eller ordninger. Det er endvidere ikke tilladt at anskaffe, besidde, installere eller anvende udstyr, software eller anden teknisk løsning, med henblik på at opnå uautoriseret adgang som nævnt i 1. pkt.

Ved »udstyr« forstås dekodere eller andet dekodningsudstyr. Der vil være tale om en videreførelse af gældende ret.

Ved »software« forstås et sæt instruktioner, som anvendes til at operere computere eller andre elektroniske enheder til at udføre bestemte opgaver.

Begrebet »anden teknisk løsning« skal forstås bredt. Den brede formulering tager sigte på, at den foreslåede ændring vil omfatte enhver teknisk løsning, som anvendes til at give uautoriseret adgang til medieindhold.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen gælder uanset distributionsform. Det vil f.eks. blive forbudt at omgå abonnementsbetaling til lovlige streamingtjenester for i stedet at tilgå medieindhold gennem ulovlige IPTV-tjenester. Det vil f.eks. også blive forbudt at bruge VPN-forbindelser til at tilgå medieindhold, som ellers ikke ville være tilgængeligt i Danmark, eller til at omgå blokering af ulovlige hjemmesider. Samtidig er det hensigten med den foreslåede ændring, at bestemmelsen bliver teknologineutral, og at den kan tage højde for fremtidens teknologiske udvikling på området.

Det foreslås, at forbuddet skal sikre en beskyttelse mod uautoriseret adgang til kodet radio- og tv-programmer samt andet indhold fra enhver anden indholdstjeneste, hvor adgangen er begrænset af tekniske foranstaltninger eller ordninger.

Begrebet »andet indhold fra enhver anden indholdstjeneste, hvor adgangen er begrænset af tekniske foranstaltninger eller ordninger« skal forstås bredt. Det bemærkes, at online pirateri ikke længere er afgrænset til radio- og tv-udsendelser. Den foreslåede ændring vil indebære, at al audiovisuelt indhold, inklusiv film, tv-serier, musik, (e-)bøger, artikler m.v., hvor adgang kan være begrænset af et krav om abonnements- eller kontingentbetaling m.v., er omfattet af beskyttelsen i § 91. Også tv- eller streamingtransmissioner af live-begivenheder, såsom sportsbegivenheder og koncerter, vil være omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås endvidere at indføre et nyt 3. pkt. i stk. 1, hvori det tydeliggøres, at bestemmelsen gælder online pirateri i såvel erhvervsmæssigt øjemed som til privat brug. Der gælder allerede et forbud mod besiddelse m.v. af

UDKAST

piratdekodere m.v. til privat brug, og der er således tale om en tydeliggørelse og videreførelse af gældende ret – tilpasset den teknologiske udvikling.

Kulturministeriet finder, at udfordringen med online pirateri ikke kan bekæmpes, så længe der er efterspørgsel på ulovlige alternativer til at forbruge medieindhold. Der er således behov for at sætte fokus på, at privatpersoners ulovlige download og streaming m.v. er reguleret, og at det er strafbart.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås videre at indføre et nyt stk. 2, hvorefter annoncering eller anden form for reklame for udstyr, software eller anden teknisk løsning, med det formål at give uautoriseret adgang til medieindhold, som nævnt i stk. 1, ikke vil være tilladt.

Ved annoncering eller anden form for reklame forstås, at det ikke er tilladt at annoncere for eller markedsføre ulovligt udstyr, software eller anden teknisk løsning, der kan give uautoriseret adgang til medieindhold, eksempelvis ved bannerannoncer, tv- eller radioreklamer m.v.

Efter gældende ret er annoncering eller anden form for reklame for dekodere og andet dekodningsudstyr ikke tilladt. Den foreslåede ændring er således en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 91, stk. 1.

Endelig foreslås det at ændre § 94, stk. 1, så det fastsættes, at den, som overtræder forbuddet mod online pirateri efter § 91, stk. 1 eller 2, kan ifalde bødestraf. Den foreslåede ændring vil betyde, at online pirateri i såvel erhvervsmæssigt øjemed som til privat brug, samt annoncering eller anden form for reklame af udstyr, software eller anden teknisk løsning, som nævnt i § 91, stk. 1, kan straffes med bøde.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring af teknisk karakter, som følge af den foreslåede ændring af § 91, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

[...]

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige økonomiske eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

[...]

For så vidt angår forslaget om et teknologineutralt forbud mod online pirateri bemærkes det, at forbuddet mod piratdekodere m.v. blev indført i dansk ret ved lov nr. 1095 af 29. december 1997 (TV-rettigheder til vigtige begivenheder og forbud mod piratdekodere m.v.), forud for ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester.

I fodnoten til lovens titel anføres, at loven gennemfører direktivet. Der er alene tale om en præcisering.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 10. december 2025 til den 9. januar 2026 (30 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Allente, ANGI Nordic, Autor, Billedkunstnernes Forbund, Boghandlerforeningen, Brancheforeningen for Undervisningsmidler, Copydan AVU-medier, Copydan KulturPlus, Copydan Verdens TV, Create Denmark, Creative Commons Danmark, Danish Voices – Speaker- og Indlæserforeningen, Dansk Annoncørforening, Dansk Artist Forbund, Dansk

Erhverv, Dansk Filmfotograf Forbund, Dansk Forfatterforening, Dansk Forfatterforening, Illustratørgruppen, Dansk Fotografisk Forening, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Iværksætter Forening, Dansk Journalistforbund, Dansk Kapelmesterforening, Dansk Komponistforening, Dansk Kunstnerråd, Dansk Musiker Forbund, Dansk Scenekunst, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Solistforbund, Danske Advokater, Danske Billedkunstneres Fagforening, Danske Dramatikere, Danske Filminstruktører, Danske Forlag, Danske Mediedistributører, Danske Medier, Danske Populærautører, Danske Reklamebureauers Brancheforening, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Tegneserieskabere, Danske Uafhængige Pladeselskaber (DUP), Danske Universiteter, Design Denmark, Det Danske Akademi, DILEM, Discovery Networks Denmark, DK 4, DPCMO, DR, Døvefilm, Egmont Int., Erhvervsstyrelsen, Film- og TV-arbejderforeningen, Filmex, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Danske Sceneinstruktører, Foreningen af Danske Videodistributører, Foreningen af Filmudlejere i Danmark, Forfatternes Forvaltningsselskab, Fællesrådet for Udøvende Kunstnere, Færøernes Hjemmestyre, Google Denmark A/S, GRAKOM, Gramex, Grønlands Landsstyre, HBO MAX, IFPI Danmark, IT-BrancheForeningen, IT-Politisk forening, Justitia, KODA, Kommunernes Landsforening, KRAKOM, Landsforeningen til bevaring af foto og film, Meta, MPLC Danmark A/S, Musikforlæggerne, Musikproducenternes Forvaltningsorganisation (MPO), Netflix, Nordisk Copyright Bureau, Nordic Content Protection, Nordisk Film, Norlys, Nuuday, Nye Medier, OpenDenmark, Ophavsretslicensnævnet, Performex, Producent Rettigheder Danmark, Producentforeningen, Radio4, RettighedsAlliancen, Revy Danmark, Roskilde Festival, RUC, Sammenslutningen af Danske Scenografer, Sammenslutningen af Lokale radio- og tv-stationer, Sammenslutningen af Medieforskere i Danmark, Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet (SAML), Samrådet for Ophavsret, Solistforeningen af 1921, Spotify, STOFA A/S, Tegnerforbundet af 1919, Tekst & Node, Teleindustrien (TI), Telenor, TikTok, TV 2/Bornholm, TV 2/DANMARK A/S, TV 2/Fyn, TV 2/Kosmopol, TV 2/Midtvest, TV 2/Nord, TV 2/Syd, TV 2/Øst, TV 2/Østjylland, UBOD, UBVA-sekretariatet, Viaplay, VISDA, WAOO.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. X

Ifølge den gældende § 47 i lov om ophavsret har Ophavsretslicensnævnet kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en lang række bestemmelser oplistet i § 47, stk. 2. Det følger endvidere heraf, at nævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Nævnets afgørelser kan dog indbringes for domstolene.

Efter § 47 gælder der ikke en regel om, at parterne skal forsøge at få tvisten løst via Ophavsretslicensnævnet, før sagen kan indbringes for domstolene. Spørgsmål, som falder inden for Ophavsretslicensnævnets kompetence, kan derfor både forelægges nævnet og domstolene på samme tid. Parterne er endvidere ikke afskåret fra at indbringe sager om de samme spørgsmål parallelt, uanset om der allerede foreligger en verserende sag ved enten domstolen eller nævnet. Det betyder, at der i praksis kan være sager om de samme forhold, som behandles af både Ophavsretslicensnævnet og domstolene.

På den baggrund foreslås det at indsætte et nyt *stk. 3* i § 47, som fastsætter, at så længe en klage indgivet efter Ophavsretslovens § 13, § 13 a, stk. 5, § 14, § 16 b, § 17 d, stk. 3, § 18, stk. 1, § 24 a § 29 a, stk. 3, § 30, § 33, § 35, stk. 7, § 48, stk. 1-3, § 51, stk. 2, § 52 a, stk. 8, § 65 a, stk. 3, § 68 og § 75 a, stk. 3, behandles af Ophavsretslicensnævnet, kan sagens parter ikke anlægge sag ved domstolene om de spørgsmål, som klagen omfatter. Det foreslås endvidere, at såfremt en sag er anlagt ved domstolene, og en af parterne ønsker den indbragt for Ophavsretslicensnævnet, skal retten hæve sagen og sende den til nævnet.

Forslaget omhandler alene spørgsmål om rimeligheden af vilkår i licensaftaler, hvor nævnet bl.a. har kompetence til at fastsætte vilkårene for aftalen, herunder vederlagets størrelse. Forslaget omfatter ikke spørgsmål om andre forhold, heriblandt spørgsmål om oplysningsforpligtelser og kontraktmæssige forhold m.v.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at spørgsmål om rimeligheden af vilkår og fastsættelse af vederlag m.v. først behandles af det særlige, sagkyndige nævn, som har en speciel indsigt i og erfaring med at vurdere netop sådanne spørgsmål, såfremt en af parterne ønsker det. Derudover er formålet

UDKAST

at undgå, at der opstår sager om de samme spørgsmål ved Ophavsretslicensnævnet og domstolene parallelt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de omfattede typer af klager skal behandles af Ophavsretslicensnævnet, medmindre begge parter i stedet ønsker at føre en sag ved domstolene. Den foreslåede bestemmelse vil derimod ikke ændre ved, at når nævnet har truffet afgørelse i sagen, kan afgørelsen efterfølgende prøves ved domstolene.

Hvis en sag er indbragt for Ophavsretslicensnævnet i henhold til § 13, 13 a, stk. 5, § 14, § 16 b, § 17 d, stk. 3, § 18, stk. 1, § 24 a § 29 a, stk. 3, § 30, § 33, § 35, stk. 7, § 48, stk. 1-3, § 51, stk. 2, § 52 a, stk. 8, § 65 a, stk. 3, § 68 og § 75 a, stk. 3, kan nævnet tage stilling til hele sagen, uanset om der også rejses andre spørgsmål, som har en forbindelse til hovedspørgsmålet i sagen. Dermed vil den foreslåede ordning ikke ændre ved nævnets gældende praksis på området. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Forbuddet mod piratdekodere m.v. blev indført i dansk ret ved lov nr. 1095 af 29. december 1997 (TV-rettigeheder til vigtige begivenheder og forbud mod piratdekodere m.v.), forud for ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester.

Der har ikke tidligere været indsat en note i lovens titel om gennemførelsen af direktivet. Den foreslåede ændring er en præcisering.

Til nr. 2

Efter § 91 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. er det ikke tilladt at fremstille, importere, omsætte, besidde eller ændre dekodere eller andet dekodningudstyr, hvis formål det er at give uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program. Annoncering eller anden form for reklame for sådant udstyr er ikke tilladt.

Det foreslås at affatte bestemmelsen, så det ikke er tilladt at fremstille, importere eller omsætte udstyr, software eller anden teknisk løsning, med det

formål at give uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program eller enhver anden indholdstjeneste, hvor adgangen er begrænset af tekniske foranstaltninger eller ordninger. Det vil endvidere ikke være tilladt at anskaffe, besidde, installere eller anvende udstyr, software eller anden teknisk løsning, med henblik på at opnå uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program eller enhver anden indholdstjeneste, hvor adgangen er begrænset af tekniske foranstaltninger eller ordninger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen omfatter udstyr, software eller andre tekniske løsninger, der kan give uautoriseret adgang til audiovisuelt medieindhold. Den foreslåede ændring vil således medføre, at bestemmelsen gælder uanset distributionsform, at bestemmelsen bliver teknologineutral, og at den kan tage højde for en fremtidig teknologisk udvikling.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt 3. *pkt.* i § 91, stk. 1, så bestemmelsen gælder for online pirateri i såvel erhvervsmæssigt øjemed og til privat brug.

Det bemærkes, at forbuddet i 1997-loven var afgrænset til fremstilling m.v. i erhvervsmæssigt øjemed. Ved en ændring af bestemmelsen i 2000 udgik kravet om erhvervsmæssig af bestemmelsen, men det blev ikke eksplicit anført, at bestemmelsen fandt anvendelse for så vidt angår privat brug. Dette fremgår dog tydeligt af bemærkningsteksten til lovforslaget, jf. Folketings-tidende 1999-00, tillæg A, L 272 som fremsat, side 7561 ff.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Endelig foreslås at indføre et nyt *stk.* 2 til § 91, så annoncering eller anden form for reklame for udstyr, software eller anden teknisk løsning, med det formål at give uautoriseret adgang til medieindhold, som nævnt i stk. 1, ikke vil være tilladt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det ikke er tilladt at annoncere for eller markedsføre ulovligt udstyr, software eller anden teknisk løsning, der kan give uautoriseret adgang til medieindhold, eksempelvis ved bannerannoncer, tv- eller radioreklamer m.v.

Efter gældende ret er annoncering eller anden form for reklame for dekodere og andet dekodningsudstyr ikke tilladt. Den foreslåede ændring er således en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 91, stk. 1.

Til nr. 3

Det fremgår af § 94, stk. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 91.

Efter § 94, stk. 2, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, såfremt overtrædelsen er begået forsætligt og under skærpende omstændigheder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 299 b. Skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge i tilfælde, hvor udbredelse m.v. sker i erhvervsmæssigt øjemed, i en videre kreds eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende overtrædelser.

Efter § 94, stk. 3, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. § 93, stk. 3.

Det foreslås at ændre § 94, stk. 1, således, at »§ 91« ændres til: »§ 91, stk. 1 eller 2«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at strafferammen i § 94, stk. 1, gælder for online pirateri i såvel erhvervsmæssigt øjemed som til privat brug, samt for annoncering eller anden form for reklame af udstyr, software eller anden form for teknisk løsning, som nævnt i § 91, stk. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring af teknisk karakter som følge af den foreslåede ændring af § 91, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.